

ROCA DE L'ORDIGUER
Via Berta (V, 345m)
Primera:
J. Matas i J. Lalueza (juliol de 1983)
Material:
12 cintes exprés, joc de tascons, joc de friends fins al #3 de Camalot i bagues

Marc incomparable, intimidant i auster, la nord del Cadí ens dona la benvinguda amb suaus boscos de coníferes que de seguida es transformen en tarteres, senyal inequívoc de l'implacable efecte del fred, que estació rere estació esmicola els altius farallons. Uns metres a l'esquerra de la clàssica [Anglada-Cerdà](#) s'inicia la *Berta*, via de caràcter alpí, que s'eleva per la banda esquerra de la Roca de l'Ordiguer amb intuïció i lògica, oferint-nos elegants diedres, fissures i xemeneies, tot amanit amb la peculiar roca del Cadí, peatge obligat per gaudir d'aquesta suggerent escalada. La via es troba semi-equipada, havent de menester un bon joc de tascons, friends fins al #3 de Camalot i bagues (alguna de llarga).

- Via: Berta
- Zona: Cadí – Roca de l'Ordiguer
- Dificultat: V (MD)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 345 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Via semi-equipada amb pitons i espits. Caldrà reforçar alguna reunió
- Material: 12 cintes exprés, joc de tascons i friends fins al #3 de Camalot. Bagues, alguna de llarga

Aproximació:

Ens dirigim a Estana i un cop creuat el poble continuem fins que trobem un aparcament on deixar el vehicle. Des d'allí seguim a peu cap a Prat de Cadí (PR). Un cop a Prat de Cadí, amb la paret davant nostre, continuem pel corriol amb marques grogues i blanques que mena cap a la Canal de Cristall. Abans d'entrar a la canal ens desviem a la dreta fins a peu de via. Una rampa característica uns metres a l'esquerra de l'*Anglada-Cerdà* ens marca l'inici de la via.

L1(IV-)

La via s'inicia per una rampa característica uns metres a l'esquerra de l'[Anglada-Cerdà](#). Resseguim la fissura per terreny fàcil fins que aquesta es redreça un xic i es converteix en diedre. Continuem uns metres fins arribar a un relleix on fem la primera reunió d'un pitó i un espit de primera generació. 35 metres, tirada neta.

L2(V)

Iniciem el llarg anant a buscar la fissura vertical que ens queda a la dreta. Un primer pas potent (protegit per un clau) ens permet atènyer la fissura i seguir avançant, combinant tècnica de diedre amb algun encastament. Pel camí trobarem un parell de claus més i podrem emplaçar alguna peça si és menester. A l'alçada d'una petita lleixa sortim cap a l'esquerra i trobem la segona reunió de 3 espits. 20 metres, 3 claus.

L3(V)

Ataquem un curt mur i marxem en tendència a l'esquerra, per després tornar cap a la dreta, buscant sempre el terreny més assequible. Continuem uns metres per una zona descomposta fins trobar la reunió de 2 espits un metre per sobre d'un pi. 25 metres, 2 claus.

L4(IV)

En aquesta tirada avancem per terreny poc definit, superant ressalts i anant al tanto amb el rocam, bastant trencat durant tota la tirada. Reunió de dos pitons. 50 metres, tirada neta.

L5(IV-)

Aquesta tirada es pot unir amb la següent. Ataquem una mena d'esperó fàcil que ens mena a terreny totalment puzzle. Seguim amb cura en lleugera tendència cap a la dreta per continuar després cap a l'esquerra fins la reunió, de dos claus. Aquest llarg és el més exposat, encara que no és difícil, sí és molt complicat de protegir i la roca està molt trencada. 20 metres, tirada neta.

L6(IV+)

Tirada vertical, on anem a buscar un clau amunt i a l'esquerra visible des de la reunió. Seguim per una fissura, que es deixa protegir amb algun tascó i arribem finalment a un relleix on trobem la reunió de dos claus. 20 metres, 2 claus.

L7(IV)

Continuem per una fissura agraiada de protegir que es va decantant cap a la dreta. Anem enllaçant fissures en tendència a l'esquerra fins que arribem a una curta xemeneia que ens mena a un bon replà on trobem la reunió de 2 claus. 25 metres, tirada neta.

L8(V)

Seguim el replà cap a la dreta fins arribar al peu d'un magnífic diedre. Per atacar-lo haurem d'esquivar algunes ortigues, que ens faran fer acrobàcies. Un cop dins el diedre avancem fent algun encastament esporàdic. Quan el sostre ens barra el pas hem de flanquejar cap a l'esquerra, amb bona presa de mans. En aquest punt val la pena protegir el flanqueig del segon, donat que la reunió que ens trobarem, d'un clau i un pont de roca, no és a prova de bombes, tot i que hi podrem afegir algun friend. 30 metres, un clau i 2 pons de roca.

L9(V)

Iniciem un llarg flanqueig, primer des-grimpant uns metres, per anar a buscar una rebava pels peus. Seguim cap a l'esquerra, amb ambient molt aeri fins que veiem uns claus que ens indiquen quan hem de tirar amunt. Segueixen uns metres d'escalada vertical per de seguida canviar de vessant, de nou amb molt ambient. Continuem amunt superant algun tram vertical fins arribar a situar-nos pràcticament a la vertical de la reunió anterior. Aquesta reunió s'ha de muntar aprofitant uns blocs. 40 metres, 5 claus.

L10(IV-)

Enfilem una curta xemeneia que ens mena a terreny molt trencat. Hem d'anar un pèl a la dreta i tirar per una xemeneia que fa una llastra amb la paret. Hi trobarem algun pas força atlètic i haurem de controlar la roca, un xic descomposta. Un cop en sortim seguim en tendència cap a la dreta, superem un curt esperonet i arribem a la reunió, d'un espit i un parabol; aquesta reunió és comuna amb l'Anglada-Cerdà. 45 metres, tirada neta.

L11(V)

Aquesta darrera tirada és compartida amb la via Anglada-Cerdà. Escalem una fissura estreta

molt ben protegida. Seguim per un mur molt estètic, protegit amb un parell de pitons. Un cop superat encara ens restarà un darrer muret, de nou protegit per un clau. Un cop vençut aquest darrer escull arribem a una còmoda plataforma on muntem la darrera reunió (un parabolts). 35 metres, 6 pitons.

Descens:

Des de la darrera reunió superem un contrafort i continuem per l'aresta amunt, superem un ressalt i arribem a una vira que baixa cap a l'esquerra (fites!!!). Seguim descendint fins arribar a la Canal de Cristall. Baixem per la canal i prenem el PR que ens mena a Prat de Cadí i d'allí fins a l'aparcament.

El que més m'ha agradat:

- Bona escalada en terreny d'aventura.
- Molt variada, amb diedres, fissures, xemeneies, flanquejos...
- Els passos més compromesos estan protegits.

El que no m'ha agradat tant:

- Primera reunió un xic precària i difícil de reforçar.

Tot i que la roca en general és força acceptable i permet una progressió fluida, cal parar especial atenció a l'estat de les preses, donat que NO totes són fiables. ATENCIÓ, GRAUS CLÀSSICS!!